STAR WARS

15

EPISODUL I

AVENTURI

BĂTĂLIA FINALĂ

A. L. SINGER

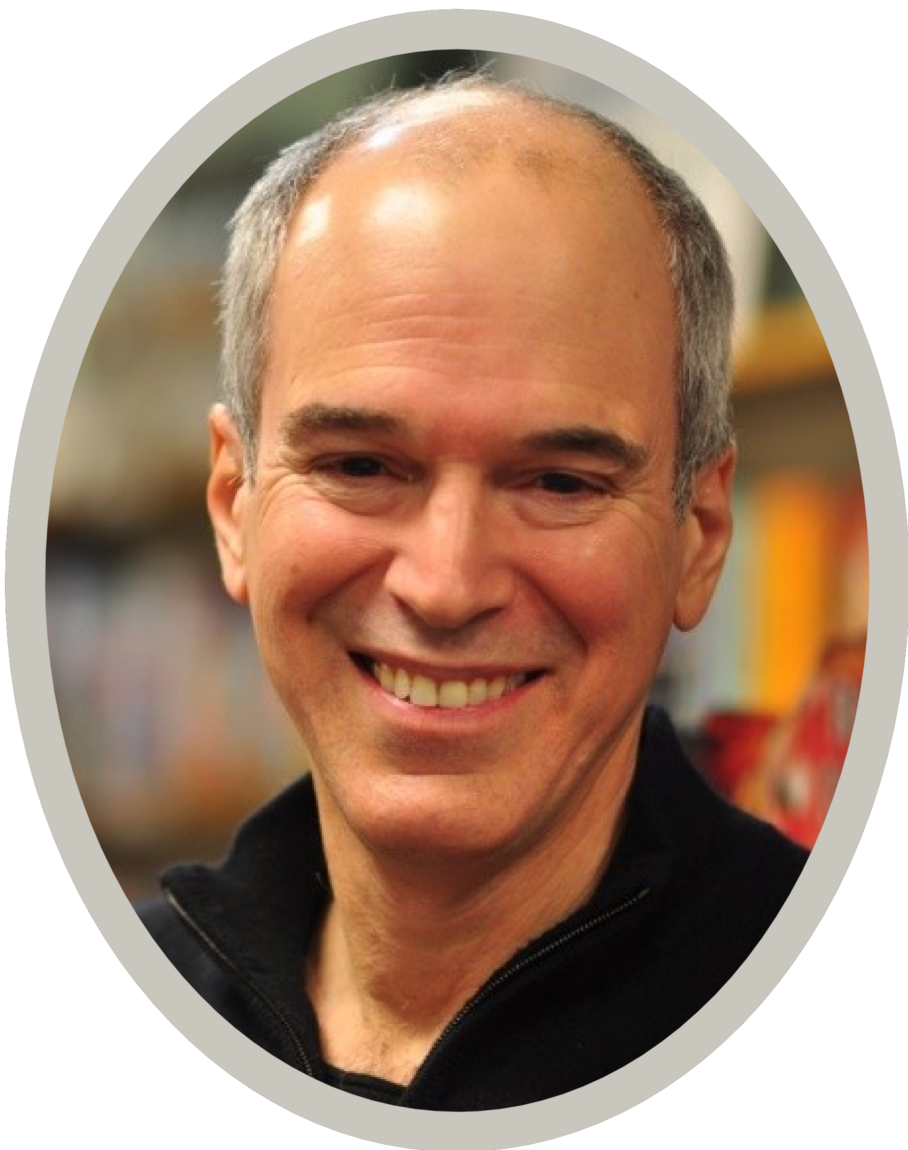
A.L. SINGER

BĂTĂLIA FINALĂ

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

A.L. Sinnger
The Final Battle
2000

A.L. Singer

A. L. Singer a fost autorul cărţilor 13-15 din seria *Episode I Adventures* Singer este un pseudonim al scriitorului Peter Lerangis. „A. L. Singer” este o anagramă a numelui „Lerangis”.

Peter Lerangis s-a născut în Brooklyn, New York în august 1955. A scris o mulţime de serii de cărţi celebre, cum ar fi *Watchers*, *Antartica* şi *Spy X*. S-a concentrat mai ales pe scrierea de romane pentru copii şi adolescenţi, cum ar fi *Oasele zâmbetului*. De asemenea, a publicat împreună cu alţi autori seria numită *Cele 39 de indicii*, care a format un serial bestseller al New York Times.

Mai târziu a publicat *The Sword Thief*, care a devenit cea de-a cincea carte bestseller pentru Amazon în anul 2009. Lerangis este, de asemenea, recunoscut pentru seria sa *The Seven Wonders* din New York Times. A câştigat premiul Schneider în 2013 pentru romanul său *Cineva, te rog, spune-mi cine sunt*.

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

Totul era descris de nume, gândi Qui-Gon.

Sith.

Sunetul în sine era otrăvitor. Ca un şuierat de şarpe, ca o scurgere de gaz, ca o arcuire mortală a unei săbii de lumină.

O şoaptă. Un secret.

Atacatorul de pe planeta Tatooine se luptase cu priceperea şi sălbăticia care putea aparţine doar unui Sith. Forţa era întunecată în jurul lui. Era o singură problemă. Sithul nu mai exista. Qui-Gon Jinn ştia despre ei aşa cum ştia despre marile bătălii Jedi – ca fiind istorie antică. Ca un memento al unui timp barbar când Republica Galactică era tânără şi forţele întunecate erau în plin avânt.

Sithul era o bandă de Cavaleri Jedi, căzuţi pe căile întunecate. Utilizând partea întunecată a Forţei, ameninţaseră cu preluarea Republicii, dar fuseseră alungaţi de Cavalerii Jedi. În perioada care a urmat, o epocă de aur prosperă, Sithul trecuse în legendă. Dar bărbatul cu faţa tatuată în roşu-negru nu era un personaj mitic.

Era în carne şi oase, având reflexe şi putere.

Rămăsese Sithul ascuns secole întregi, recrutând războinici şi reconstruindu-şi putere? Dacă da, ce făceau pe Tatooine? Şi de ce îl atacase unul dintre ei pe Qui-Gon?

Qui-Gon fusese pe Tatooine pentru a repara nava, în drum spre Coruscant, unde urma să o ducă pe Regina Amidala de Naboo. Acolo, înaintea Senatului, Regina trebuia să pledeze pentru sprijin împotriva atacului Federaţiei Comerţului asupra

poporului ei. Concluzia lui Qui-Gon – că Federaţia Comerţului era aliată cu o bandă Sith supravieţuitoare – părea incredibilă.

Qui-Gon îşi promise să aducă problema în faţa Înaltului Consiliu Jedi, în sediul central de pe Coruscant – împreună cu o altă cerere importantă. Acum, că Padawanul său, Obi-Wan Kenobi, era gata să devină Cavaler Jedi, Qui-Gon voia să promoveze un nou ucenic. Anakin Skywalker era cel mai extraordinar candidat Jedi pe care îl văzuse vreodată, poate chiar Cel Ales.

Băiatul şi mama lui, ambii sclavi ai unui negustor de piese pe nume Watto, se împrieteniseră cu Qui-Gon pe Tatooine. Qui-Gon, fără bani valabili pe Tatooine, nu putuse să nu cumpere hiperpropulsia de care avea nevoie de la Watto – asta până nu făcuse un pariu. Pariase hiperpropulsia pe o victorie a lui Anakin în Cursa anuală Boonta Eve. Băiatul câştigase împotriva celei mai dure concurenţe din galaxie.

Chiar înainte de victorie, Qui-Gon testase sângele lui Anakin. Cantitatea de midiclorienii a băiatului – întruchiparea Forţei în toate fiinţele – era astronomică.

Obi-Wan dezaprobase recrutarea unui băiat de vârsta lui. Anakin avea nouă ani, fiind mult prea bătrân pentru a începe un astfel de antrenament. Conform înţelepciunii Jedi, după vârsta de trei ani, forţele fricii şi întunericului erau deja prea adânc înrădăcinate într-un copil. Dar Qui-Gon avea un sentiment anume despre acest băiat. Şi el învăţase să-şi urmeze sentimentele.

În timp ce nava trecea printre masele verticale abundente ale Coruscantului, faţa băiatului era lipită de geam. Vehiculele zburătoare roiau printre turlele de zgârie-nori care se ridicau ca nişte stalagmite de oţel.

— Bine ai venit la Coruscant, capitala Republicii, spuse Ric Olie, pilotul navei. Întreaga planetă este un oraş mare.

— Uau! răspunse Anakin. Este atât de imens!

Obi-Wan zâmbi. Tot ce ştiuse băiatul vreodată erau câmpiile pustii şi nisipoase de pe Tatooine. De acum înainte, totul în viaţa lui Anakin avea să fie un şoc.

* * *

Cancelarul Suprem Valorum întâlni nava la debarcader.

Era un om elegant, îngrijit şi de mare intelect. Alături de el era Senatorul Palpatine de Naboo, renumit pentru claritatea şi priceperea sa politică. Qui-Gon coborî pe rampă cu Obi-Wan şi tovarăşul lor Gungan, amfibianul Jar Jar Binks. Cei trei se dădură deoparte şi se înclinară când Regină Amidala ieşi din navă, urmată de servitoarele ei şi de Căpitanul Panaka, şeful Forţelor Regale de Securitate de pe Naboo.

— Este o mare uşurare să vă văd sănătoasă, Majestate, spuse Senatorul Palpatine. Îngăduiţi-mi să vi-l prezint pe Cancelarul Suprem Valorum.

— Bine ai venit, Alteţă, spuse Valorum. Sunt onorat să vă întâlnesc în sfârşit în persoană. Trebuie să vă transmit îngrijorarea tuturor celor care sunt la curent cu situaţia de pe Naboo. Am convocat o sesiune extraordinară a Senatului, în care să vă prezentaţi cererea de ajutor.

— Îţi sunt recunoscătoare pentru grijă, Cancelare, răspunse Regina.

— Există o problemă de procedură, spuse Senatorul Palpatine, conducând-o pe Regină, servitoarele ei şi pe Căpitanul Panaka spre un taxi aerian în aşteptare, dar sunt sigur că o vom putea depăşi.

Regina Amidala făcu semn ca Anakin şi Jar Jar să o urmeze. Qui-Gon îi privi cum ieşeau din zona în care îl mai puteau auzi. Apoi se întoarse spre Cancelarul Suprem şi spuse încet:

— Trebuie să vorbesc imediat cu Consiliul Jedi. Situaţia a devenit ceva mai complicată.

— După cum doriţi, răspunse Valorum.

Îi conduse imediat pe Qui-Gon şi Obi-Wan spre un transportor din apropiere, care se îndreptă în viteză spre Templul Jedi.

— Speram că veţi sta cu Regina în faţa Senatului, spuse Cancelarul Suprem.

— Mă tem că cuvintele tale vor avea mai multă greutate decât ale mele, domnule Cancelar, răspunse Qui-Gon.

Valorum clătină din cap cu tristeţe.

— Senatul este haotic în aceste zile. Cineva a aruncat un zvon fără temei despre mine, şi s-a ajuns la un scandal de corupţie. Se va dovedi fals, desigur, dar între timp puterea mea s-a erodat. Birocraţii sunt la putere – şi, dacă este adevărat, mă

tem că se va face foarte puţin pentru problema Naboo.

Qui-Gon puse o mână liniştitoare pe umărul lui Valorum.

— Prezenţa Reginei va schimba totul, veţi vedea.

Templul Jedi apăru, în curând, în faţa lor. Transportorul andocă, iar Qui-Gon şi Obi-Wan îşi luară rămas bun de la Valorum.

Se prezentară la poartă şi un gardian de onoare îi însoţi în clădire.

Când se apropiau de camerele Înaltului Consiliu, Qui-Gon şopti către Obi-Wan:

— Lasă-mă pe mine să vorbesc.

Era o cameră mare, rotundă, cu o vedere panoramică înaltă a peisajului urban.

Cei doisprezece membri ai Consiliului îi salutară pe cei doi vizitatori cu căldură, dar şi cu precauţie. Qui-Gon fusese în faţa lor de mai multe ori – în unele cazuri ca să fie mustrat că le sfidase edictele.

Qui-Gon ştia că va trebui să fie atent. Această veste era de aşteptat să fie o surpriză – chiar un şoc – pentru ei. În timp ce membrii Înaltului Consiliu stăteau în cercul lor obişnuit, Qui-Gon îl descrise cu grijă pe războinicul pe care-l întâlnise pe Tatooine.

— Singura mea concluzie, spuse el, e că pe Tatooine m-a atacat un Lord Sith.

Mace Windu, membru senior, fu uimit.

— Un Lord Sith?

— Imposibil! exclamă Ki-Adi-Mundi, celebrul erou de pe planeta Cerea, a cărui frunte înaltă conţinea o a doua inimă. Lorzii Sith au dispărut de o mie de ani!

Maestrul Yoda dădu încet din cap. El era considerat a fi cel mai înţelept dintre toţi Maeştrii Jedi şi, deşi dezaproba felul încăpăţânat al lui Qui-Gon, se interesase totuşi de cariera sa.

— Ameninţată Republica este, spuse el, dacă Lorzii Sith implicaţi sunt.

— Nu înţeleg cum s-ar fi putut întoarce Lorzii Sith, fără ca noi să fi aflat, spuse Mace Windu.

— Greu de văzut, partea întunecată este, răspunse Yoda. Descoperim cine asasinul este, noi acum trebuie.

— Poate că se va arăta din nou, sugeră Ki-Adi.

Mace Windu părea încă neconvins.

— Atacul a avut un scop, asta-i clar, iar ţinta era Regina

Amidala. Deoarece a eşuat, este posibil să încerce din nou.

— Cu Regina de Naboo tu să rămâi trebuie, Qui-Gon, îndemnă Yoda. S-o aperi, tu trebuie.

— Vom utiliza toate resursele pentru a dezvălui misterul şi a descoperi identitatea atacatorului tău, jură Mace Windu. Forţa fie cu tine, Qui-Gon Jinn!

— Forţa fie cu tine, adăugă Yoda.

Qui-Gon îl auzi pe Obi-Wan începând să se retragă, dar rămase pe loc. Mai rămăsese o problemă.

— Încă mai ai tu de spus, Qui-Gon Jinn? întrebă Yoda.

— Cu permisiunea dumneavoastră, Maestre, am descoperit o vergenţă a Forţei.

Urechile lui Yoda se ridicară.

— O vergenţă, tu spui?

— Localizată în jurul unei persoane? întrebă Mace Windu.

— Un băiat. Celulele lui au cea mai mare concentraţie de midiclorienii pe care am văzut-o vreodată într-o formă de viaţă. Qui-Gon se opri, căutându-şi cuvinte. Este posibil să fi fost conceput de midiclorienii.

Mace Windu se aplecă înainte.

— Te referi la profeţia despre cel care va aduce echilibrul Forţei. Crezi că-i vorba despre acest băiat?

— Nu cred..., începu să protesteze Qui-Gon.

— Ba crezi! îl întrerupse Yoda. Dezvăluită opinia ta este, Qui-Gon!

— Solicit ca băiatul să fie testat, spuse Qui-Gon.

Membrii Consiliului comunicară între ei prin priviri tăcute, incomode. Inima lui Qui-Gon se posomorî. Nu îl crezuseră.

— Să fie pregătit ca Jedi, ceri tu pentru el? întrebă Yoda.

— Faptul că l-am găsit a fost voinţa Forţei, insistă Qui-Gon. Nu mă îndoiesc de asta. Prea multe converg în direcţia aceasta.

— Atunci, adu-l în faţa noastră, spuse Mace Windu.

Yoda aprobă din cap.

— Testat va fi.

Capitolul 2

Odată ieşit în cameră, Obi-Wan rupse tăcerea.

— Maestre, băiatul nu va absolvi testele Consiliului şi o ştii prea bine. Este prea bătrân.

— Anakin va deveni Jedi, ţi-o promit, răspunse calm Qui-Gon.

— Nu sfida Consiliul, Maestre. Nu din nou.

— Voi face ceea ce trebuie.

— Maestre, dacă ai fi respectat eticheta, acum ai fi putut fi membru al Consiliului! De data asta, nu vor fi de acord cu tine.

Qui-Gon zâmbi cu răbdare. Obi-Wan era inteligent şi puternic – şi cu timpul, mintea lui avea să câştige flexibilitatea de a pune la îndoială regulile.

— Mai ai încă multe de învăţat, tinere Padawan...

* * *

Anakin părea dornic de testare, dar şi îngrijorat. Qui-Gon făcuse tot ce putea pentru a-l încuraja. Consiliul va vedea în curând – Qui-Gon era convins de asta – că Anakin era mai mult decât demn. Acum, în timp ce băiatul se confrunta cu runda iniţială de testare, Qui-Gon păşea în afara camerei Înaltului Consiliu. Prin uşă, auzea frânturi de răspunsuri ale exerciţiului de reflex mental: în timp ce un membru al Consiliului Jedi ţinea un ecran holografic, Anakin trebuia să spună ce vedea Jediul.

— ...o navă, ...o ceaşcă, ...un speeder...

Vocea băiatului era de fapt constantă. Qui-Gon nu putea decât să spere că răspundea corect. Obi-Wan se sprijinea de un perete, privindu-l nedumerit pe Maestrul său. Curând, vocile dinăuntru deveniră mai puternice. Exerciţiul se terminase şi acum urmau problemele – aveau să-l pună pe Anakin sub presiune, determinându-i disponibilitatea pentru o viaţă de sacrificiu şi devotament, cercetându-i slăbiciunea mintală.

— Nu mi-e frică! izbucni vocea lui Anakin.

Qui-Gon se îngrozi. Băiatul era supărat, defensiv. Dar şi Qui-Gon fusese aşa.

Putea auzi prelegerea de la Yoda: *Calea către partea întunecată, frica este. Frica la furie duce. Furia la ură duce. Ura duce la suferinţă*.

În cele din urmă, uşa Consiliului se deschise. Maestrul Yoda îi făcu semn lui Qui-Gon şi Padawanului său să intre. Anakin stătea în centrul podelei circulare. Reuşi un zâmbet curajos, dar faţa îi era golită de sânge.

— Dreptate ai avut, Qui-Gon, spuse încet Yoda.

Mace Windu aprobă din cap.

— Celulele lui conţin o concentraţie foarte mare de midiclorienii.

— Forţa este puternică în el, fu de acord Ki-Adi.

— Atunci va fi instruit, spuse Qui-Gon cu speranţă.

Mace Windu clătină din cap.

— Nu, nu va fi instruit.

— Nu?

— Este prea vârstnic. Deja există prea multă mânie în el.

Pentru o clipă, Qui-Gon rămase fără cuvinte. Băiatul încercă să-şi stăpânească emoţia. Obi-Wan, cu propriile sale sentimente acum confirmate, încercă să-şi reţină un zâmbet.

— El este Alesul, insistă Qui-Gon. Trebuie să vedeţi asta!

— Înnegurat viitorul băiatului este, avertiză Yoda. De copilăria lui mascat.

— Foarte bine. Atunci îl voi instrui eu, afirmă Qui-Gon. Îl iau pe Anakin Skywalker ca Padawan al meu.

— Ucenic ai deja, Qui-Gon, răspunse Yoda. Imposibil, al doilea.

Mace Windu aprobă din cap.

— Codul o interzice.

— Obi-Wan este gata..., protestă Qui-Gon.

— Sunt gata să fiu examinat! interveni Obi-Wan.

— Aşa repede “gata” tu eşti? întrebă Yoda tăios. Despre “gata” ce ştii?

— Obi-Wan este încăpăţânat, Maestre Yoda, spuse Qui-Gon, mai are încă multe de învăţat despre Forţa Vie, dar este capabil. Puţine va mai învăţa de la mine.

— Consiliul decide pregătit cine este, Qui-Gon, îl respinse Yoda. De învăţat el mai are.

— Nu avem timp pentru asta acum, spuse Mace Windu nerăbdător. Senatul va vota un nou Cancelar Suprem. Am aflat

că Regina Amidala se întoarce acasă, ceea ce va mări presiunea asupra Federaţiei şi ar putea extinde conflictul. Cei responsabili vor reacţiona rapid la aceste evenimente.

— Scoşi din ascunzătoare, atacatorii vor fi, adăugă Yoda.

— Evenimentele evoluează prea rapid pentru asemenea distrageri, adăugă Ki-Adi-Mundi.

— Qui-Gon, însoţeşte-o pe Regină pe Naboo şi descoperă identitatea celui care te-a atacat, fie el Sith, fie altceva, îl instrui Mace Windu. Aceasta este cheia pentru dezlegarea misterului.

— Decisă mai târziu, soarta tânărului Skywalker va fi, declară Yoda.

Mai târziu. Deci exista o şansă.

— Eu l-am adus pe Anakin aici. Trebuie să rămână în grija mea, insistă Qui-Gon. Nu are unde să se ducă.

— Este în grija ta, fu de acord Mace Windu, nu te contrazicem.

— Dar instruit, nu, porunci Yoda. Cu tine ia-l, dar instruit, nu!

— Protejeaz-o pe Regină, adăugă Mace Windu, dar dacă se ajunge la război nu interveni înainte de a avea aprobarea Senatului.

Cu un semn ferm, Yoda indică sfârşitul întâlnirii.

— Forţa fie cu tine.

Capitolul 3

Anakin nu le spuse niciun cuvânt lui Qui-Gon şi Obi-Wan în timpul călătoriei înapoi la Senat. La sosirea pe platforma de aterizare, părăsise cabina şi umbla fără să vrea printre vehicule. Un vânt puternic şi rece îi flutura părul.

Nici măcar prezenţa lui R2-D2 nu părea să-l mai înveselească.

Platforma era goală; în mod clar Senatul era încă în sesiune. Qui-Gon şi Padawanul său se îndreptară spre Nava Regală a Naboo ca să o aştepte pe Regină.

— Am avut dreptate în legătură cu el, spuse încet Obi-Wan, privindu-l pe băiat. Nu-i o lipsă de respect, Maestre! Este adevărul!

— Poate din punctul tău de vedere, răspunse Qui-Gon.

— Băiatul este periculos, insistă Obi-Wan. Toţi simt asta. De ce n-o simţi şi tu?

— Soarta lui este nesigură, dar el nu-i periculos, răspunse Qui-Gon. Consiliul va decide asupra viitorului lui Anakin şi asta ar trebui să fie suficient pentru tine. Acum, urcă la bord!

Obi-Wan urcă reticent la bordul navei, urmat de R2-D2. Qui-Gon îl urmări până când ajunse înăuntru, apoi se îndreptă spre Anakin. Băiatul îi aruncă o privire jenată.

— Maestre Qui-Gon, domnule, nu vreau să fiu o problemă.

Acest copil *periculos* era la un pas de lacrimi. Cum l-au putut eticheta astfel – pentru că simţea durerea primei despărţiri de mama sa? Pentru că arăta un pic de frustrare?

— Nu vei fi, Annie. Qui-Gon îngenunche pentru a-l privi în ochi. N-am voie să te instruiesc, aşa că vreau să fii atent la mine şi să nu uiţi nimic din ceea ce vezi. Şi ţine minte – concentrarea îţi determină realitatea. Stai aproape de mine şi vei fi în siguranţă.

— Maestre, domnule. Mă întrebam – ce sunt midiclorieniile?

— Midiclorieniile sunt forme de viaţă microscopice care se găsesc în celulele tuturor fiinţelor vii şi care comunică direct cu Forţa.

Ochii băiatului se măriră.

— Trăiesc în mine?

Qui-Gon dădu din cap.

— În celulele tale. Suntem simbionţi cu midiclorieniile.

— Simbi… cum?

— Simbionţii sunt forme de viaţă care trăiesc împreună, în avantajul reciproc. Fără midiclorienii, viaţa n-ar putea exista şi n-am şti nimic despre Forţă. Midiclorieniile ne vorbesc întruna, Annie, comunicându-ne voinţa Forţei.

— Chiar aşa?

— Când vei învăţa să-ţi astâmperi mintea, le vei auzi vorbindu-ţi.

Anakin îşi înclină capul curios.

— Nu înţeleg.

— Cu trecerea timpului şi cu instruire, vei înţelege, Annie, spus Qui-Gon cu un zâmbet liniştitor.

Două taxiuri aeriene ieşiră din clădirea Senatului şi urcară spre platforma de aterizare. Căpitanul Panaka coborî din primul vehicul, urmat de un mic escadron de ofiţeri şi paznici. Din celălalt taxi ieşi Regina Amidala, servitoarele ei şi Jar Jar. Qui-Gon se apropie de Regină şi se înclină.

— Alteţă, ne va face plăcere să continuăm să vă protejăm.

— Ajutorul vostru e binevenit, răspunse Regina Amidala. Senatorul Palpatine se teme că Federaţia doreşte să mă ucidă.

— Vă promit că nu vom îngădui să se întâmple una ca asta.

Regina dădu din cap recunoscătoare şi urcă pe navă.

Jar Jar sări pe podea şi îşi aruncă braţele în jurul lui Qui-Gon.

— Noisa mergem acassă!

* * *

În timp ce nava se îndepărta de Coruscant, Regina îi dădu lui Qui-Gon o veste tristă: Senatul nu adoptase rezoluţia, aşa că se îndrepta spre casa ei asediată.

— După pledoaria mea, raportă Regina, Cancelarul Suprem a încercat să decreteze cu forţa condamnarea acţiunilor Federaţiei Comerţului pe Naboo.

— Valorum este un om bun, remarcă Qui-Gon.

— Da, dar nu unul puternic. A fost imediat abordat de diverşi birocraţi intriganţi care i-au amintit ca decretul era împotriva procedurii. Aşadar, Valorum a retras moţiunea şi a cerut să fie numit un comitet care să investigheze.

— Un comitet? Până când vor termina...

— Exact. A fost inacceptabil. Nivelul frustrării mele a fost egalat numai de cel al Senatorului Palpatine, care mi-a sugerat să cer votul de încredere pentru Cancelarul Valorum. Mişcarea a fost adoptată şi Valorum a demisionat.

Qui-Gon fu uimit. Asta era o mişcare extraordinară. Regina se purta cu un aer liniştit şi ceremonios, dar acţiunile ei loveau ca un foc de blaster.

— Cine îi va lua locul?

— Unul dintre nominalizaţi, răspunse Regina, este Senatorul Palpatine.

Palpatine. Alegerea sa putea rupe impasul. Ar fi cu siguranţă o binecuvântare pentru Naboo. Regina Amidala se uită peste umărul lui Qui-Gon.

— Tânărul tău protejat pare să-şi fi recăpătat spiritul.

Qui-Gon se întoarse. Anakin stătea în spatele lui Ric Olie, întrebându-l despre comenzile din cabina de pilotaj.

— Şi... ăla? întrebă el.

— Stabilizatorul prova, răspunse Olie.

— Iar astea comandă înclinarea?

Olie chicoti.

— Prinzi destul de repede.

— Vino, spuse Regina Amidala, întorcându-se spre camera ei. E timpul pentru întâlnirea noastră strategică cu Căpitanul Panaka.

Qui-Gon o însoţi în cameră. Două dintre servitoare, Eirtae şi Sabe aşteptau, împreună cu Panaka, Obi-Wan şi Jar Jar. Căpitanul vorbi cu mare hotărâre.

— Alteţa, când vom asoliza pe Naboo, Federaţia Comerţului vă va aresta şi vă va sili să semnaţi tratatul!

— Sunt de acord cu Panaka, spuse Qui-Gon. Nu ştiu ce speraţi să realizaţi prin asta.

— Voi lua înapoi ceea ce este al nostru, spuse Regina hotărâtă.

— Suntem numai doisprezece, Alteţă, sublinie Panaka. Nu avem o armată.

— Jedii nu pot lupta în război, Alteţă, adăugă Qui-Gon. Noi putem doar să vă apărăm.

Regina îl privi calmă, fără teamă. Nu spuse nimic mult timp, privind încet în jurul camerei. Era tânără şi energică – dar Qui-Gon ştia că era şi inteligentă. Va lua, în cele din urmă, doar cele mai prudente măsuri.

— Jar Jar Binks! strigă brusc Regina.

Jar Jar aproape că sări din loc.

— Eusa, Alteţă?

— Da, spuse ferm Amidala. Am nevoie de ajutorul tău.

Capitolul 4

Planul Reginei era foarte riscant. Să-i implice pe Gunganii nesăbuiţi într-o luptă? Era o mutare îndrăzneaţă.

Qui-Gon se luptă cu dorinţa de a o judeca. Nu era treaba lui. Treaba lui era să o susţină şi să o protejeze pe Amidala în ceea ce decidea pentru poporul ei.

Cetăţenii Naboo erau acum prizonieri. Iar circumstanţele disperate cereau măsuri disperate. De la distanţă, peisajul verde luxuriant al lui Naboo nu dădea niciun indiciu de civilizaţie înfrântă. Dispăruse chiar şi grupul de nave ale Federaţiei Comerţului care înconjuraseră planeta.

— Văd o singură navă de luptă, anunţă Ric Olie.

— O navă de control a droizilor, spuse Obi-Wan.

— Probabil că ne-au văzut, presupuse Panaka.

Obi-Wan dădu din cap.

— Nu avem prea mult timp.

Cabina deveni tăcută în timp ce Olie naviga cu pricepere în jurul câmpului de detectare al navei adverse. Trecu în partea opusă a planetei, la ordinele stricte ale Reginei de a ateriza lângă mlaştina care conţinea Otoh Gunga.

* * *

Aterizarea a fost paşnică şi aparent neobservată. În timp ce Jar Jar pleca să-i cheme pe Gungani la Regină, Qui-Gon şi Obi-Wan aşteptară.

Padawan părea deosebit de frământat şi neliniştit.

— Crezi că ideea Reginei va funcţiona? întrebă Obi-Wan în cele din urmă.

— Gunganii nu vor fi uşor de influenţat, răspunse Qui-Gon, şi nu ne putem implica nici măcar în eforturile ei de a-i convinge.

— Îmi pare rău pentru comportamentul meu, Maestre. Nu am avut intenţia să fiu lipsit de respect. Nu vreau să fiu o problemă în privinţa băiatului.

— Ai fost un ucenic bun. Eşti cu adevărat pregătit. Te-am

învăţat tot ce ştiam. Vei fi un mare cavaler Jedi, tânărul meu Padawan. Voi fi mândru de tine.

Obi-Wan zâmbi. Qui-Gon îşi puse braţul în jurul umărului tânărului şi merseră până la marginea mlaştinii, unde aşteptau ceilalţi – Regina, cele trei servitoare ale ei, Căpitanul Panaka, Anakin, patru piloţi, opt paznici şi R2-D2.

Păreau să fi trecut ore înainte ca Jar Jar să apară în cele din urmă. Dar faţa lui cauciucată era tristă.

— Nu esste nimeni! Plecat toţi. Luptă fosst. Mecanissi, poate. Multe bombe. Otoh Gunga gol. Toţi Gunganii plecaţi. Toţi.

— Crezi că au fost duşi în lagăre? întrebă Căpitanul Panaka.

— Cel mai probabil au fost ucişi, presupuse Obi-Wan.

Jar Jar clătină din cap.

— Eusa nusa cred assta. Gunganii desstepţi. Când problemă, eisa merg la locul ssfânt. Mecanissi nusa găssesc acolo.

Jar Jar se întoarse, mergând cu paşi repezi peinn jungla mlăştinoasă. Îl urmară cu toţii, cale de kilometri. Jar Jar o lua prin locuri pe unde nu existau cărări, fără să încetinească, mergând pe un traseu sinuos care părea să se intersecteze de sute de ori. În cele din urmă, se opri într-o zonă care nu arăta altfel decât oricare alta prin care trecuseră. Începu să adulmece aerul.

— Assta esste, spuse el cu o încuviinţare încrezătoare.

Îşi dădu capul înapoi, scoţând un zgomot ciudat.

Din adâncul pădurilor, apărură şapte soldaţi Gungani. Aveau suliţe energetice şi călăreau pe kaadu, animalele native, cu patru picioare. La conducerea lor era Căpitanul Tarpals, care îl luase prizonier pe Jar Jar în timpul vizitei lui Qui-Gon în Otoh Gunga.

— Ssalut, Căpitan Tarpalss! exclamă Jar Jar.

Tarpals păru dezgustat.

— Binks! Nusa din nou!

— Noisa venit văzut Boss.

— Încurcat-o tu acum. Binks, spuse Tarpals clătinând din cap. Încurcat-o toţi, poate.

Îşi întoarse kaaduul înapoi în pădure şi le făcu semn celorlalţi să-l urmeze. În scurt timp, ajunseră la o poiană unde stăteau sute de Gungani, printre ruinele unui mare templu.

Capetele enorme, sculptate, zăceau răsturnate pe pământul umed, mlăştinos, privindu-i pe intruşi. Din spatele unuia dintre capete apăru un Gungan masiv, purtând robă şi având o încruntare furioasă – Boss Nass.

Jar Jar tresări.

— Jar Jar Binks! tună şeful: Cine esste la eisa?

Regina Amidala făcu un pas înainte.

— Sunt Regina Amidala de Naboo şi vin în faţa voastră în pace.

— Nabooeni. Boss Nass se încruntă la ea. Voisa aduss mecanissi. Eisa alungat casse noisa! Noisa fugim! Voisa toţi bombe. Voisa toţi muriţi, poate.

Trupele Gungane îşi îndreptară imediat suliţele spre Regină, dar ea rămase pe loc, spunând doar:

— Dorim o alianţă cu voi.

Deodată, una dintre servitoarele ei păşi înainte ca să vorbească. Şi asta era o parte a planului. Pe Tatooine, Padme Naberrie dovedise curaj şi viclenie. Acum, avea nevoie de amândouă.

— Alteţă..., începu ea.

— Assta cine? ceru Boss Nass.

— Sunt Regina Amidala.

Boss Nass înţepeni de surpriză. Gunganii căzură într-o tăcere uimită.

Gura lui Anakin se deschise. Padme – adevărata Regină – făcu un semn către servitoarea îmbrăcată ca Amidala.

— Aceasta este momeala mea – bodyguardul meu loial, îmi serveşte uneori ca sosie. Îmi pare rău pentru că v-am amăgit dar, în condiţiile date, sunt sigur că veţi înţelege. Până acum am trăit întotdeauna în pace. Federaţia Comerţului, cu tancurile şi cu “mecanissii” ei, a distrus tot ce am construit noi cu trudă. Gunganii se ascund, iar Nabooenii au fost închişi în lagăre. Dacă nu acţionăm rapid, toate valorile noastre vor fi pierdute pe vecie. Vă cer să ne ajutaţi, Înălţimea Voastră. Ba nu, vă implor.

În timp ce oamenii ei priveau şocaţi, Regina Amidala căzu încet în genunchi.

— Suntem servitorii voştri umili, Înălţimea Voastră. Soarta noastră este în mâinile voastre. Vă implorăm să ne ajutaţi.

Căpitanul Panaka păşi înainte. Îngenunche şi el. Unul câte unul, soldaţii săi i se alăturară. Şi servitoarele Reginei Amidala.

Şi Anakin.

Şi, în cele din urmă, la fel făcură şi Qui-Gon, Obi-Wan şi Jar Jar.

Boss Nass chicoti.

— Voisa nusa credeţi mai buni ca Gungani! Eusa plac assta! Noisa poate prieteni!

Capitolul 5

Căpitanul Panaka fusese plecat de ore întregi pentru a vedea dacă poate găsi vreun cetăţean Naboo fugar care să se ascundă în junglă. Regina Amidala discută, de asemenea ore în şir, planuri de luptă cu cei cinci generali Gungani. Regina era tânără, Gunganii erau neînfricaţi – dar niciunul dintre einu mai fusese testat în luptă. Cuvintele lor au fost curajoase şi inteligente, dar şi nesăbuite. Qui-Gon şi Obi-Wan rămaseră tăcuţi. Implicarea în afacerile Naboo era o încălcare a legământului Jedi. Ei nu puteau decât să-şi facă datoria – să o protejeze pe Regină – şi nimic altceva. Desigur, dacă le cerea părerea, erau obligaţi să i-o dea. Astfel, ei nu se îndepărtară niciodată de lângă ea.

Deodată, un observator strigă.

— Eisa întorss!

— E bine! ţipă Anakin. S-au întors!

Gunganii murmurară entuziasmaţi. Boss Nass era umflat de idei de război. Îi zâmbi lui Jar Jar şi îşi puse solemn braţul în jurul umărului Gunganului mai mic.

— Tusa descurcat bine Jar Jar! Tusa aduss Nabooeni ssi Gungani împreună.

— O Voisa nusa trebuie sspuneţi assta. Assta nimic..., spuse Jar Jar modest.

— Deci, continuă Boss. Aşa că noisa facem pe tusa General în armata Gungan.

— GENERAL? înţepeni Jar Jar.

Ochii i se dădură spre înapoi şi căzu la pământ, leşinat.

Qui-Gon auzi sunetul speederelor care se apropiau – speedere Naboo. Panaka fu primul care opri în luminiş. Era urmat de propriile sale trupe – şi unele noi, toţi cetăţeni Naboo. În timp ce restul apăreau, Panaka coborî repede şi fugi spre grup.

— Care este situatia? întrebă Regina.

— Majoritatea oamenilor noştri au fost internaţi în lagăre, răspunse Panaka. Câteva sute de ofiţeri şi gărzi au format o mişcare clandestină, pentru a se opune invaziei. Am adus câţi

lideri am putut. Armata Federaţiei e mai mare şi mai puternică decât credeam. Alteţă, în opinia mea nu este o bătălie pe care s-o putem câştiga.

— Bătălia este o simplă diversiune, afirmă Regina. Avem nevoie de Gungani pentru a scoate armata droidă din Theed, ca să ne putem strecura în palat şi să-l capturăm pe Vicerege. Federaţia nu poate funcţiona fără lider. Neimoidienii nu gândesc individual. Fără el, nu vor mai fi o ameninţare. Ce crezi, Maestre Jedi?

— Viceregele va fi bine păzit, remarcă Qui-Gon.

Căpitanul Panaka aprobă din cap.

— Va fi dificil până intrăm în sala tronului. Odată înăuntru, nu ar trebui să avem nicio problemă.

— Pare a fi cel mai bun plan, Alteţă, deşi implică un risc enorm. Mulţi Gungani pot fi ucişi, avertiză Qui-Gon.

— Armele eisa nusa trec prin sscut! Noisa gata de luptă! declară Boss Nass.

— Avem un plan care ar trebui să imobilizeze armata droidă, spuse Regina. Vom trimite ce piloţi avem pentru a elimina nava de control care orbitează planeta. Dacă trecem de scuturi, le vom întrerupe comunicaţiile, iar droizii vor fi neajutoraţi.

— Este un plan bine conceput, spuse Qui-Gon. Totuşi, există un risc mare ca armele navelor voastre de luptă să nu poată trece de scuturi.

— Şi există un pericol şi mai mare, vorbi Obi-Wan. Dacă Vicerege scapă, Alteţă, se va întoarce cu o altă armată droidă.

— De aceea nu trebuie să nu reuşim să-l capturăm pe Vicerege, răspunse Regina. Totul depinde de asta.

Capitolul 6

Piaţa era plină cu droizi şi tancuri. Qui-Gon îşi trase capul în spatele zidului de marmură, unde Obi-Wan şi Regina Amidala stăteau tensionaţi, împreună cu Anakin, R2-D2, servitoarea numită Eirtae şi vreo douăzeci de gărzi Naboo.

Uşa hangarului era aproape, la vreo douăzeci de metri distanţă. Dincolo de piaţă, de asemenea, erau Căpitanul Panaka şi echipa sa. Regina Amidala scoase un mic dispozitiv laser şi îi făcu semn lui Panaka. Qui-Gon se aplecă spre Anakin.

— Odată ce intrăm, Annie, vei găsi un loc sigur unde să te ascunzi şi rămâi acolo.

— Sigur, răspunse Anakin.

— Şi rămâi acolo, repetă Qui-Gon cu putere.

DZZZZZZZT! DZZZZZZZZZT! răsună focul de blaster. Droizii se întoarseră instantaneu cu spatele, grăbindu-se spre cealaltă parte a pieţei. Diversiunea degajă piaţa. Regina Amidala şi echipa ei trecură în viteză prin ea şi prin uşa hangarului. În interior, forţa droidă era mai mică – dar nu atât de mică pe cât sperase Qui-Gon.

DZZZZZZZZZT! Un foc de blaster izbucni spre Regină. Qui-Gon veni cu sabia de lumină şi îl blocă. Proiectilul se întoarse spre trăgător, un droid care se vaporiză într-un nor de fum negru. Echipa fugi să se adăpostească. Focul de blaster se încrucişă deasupra capului lor, lovindu-se de pereţii hangarului. Regina îşi scoase blasterul şi deschise focul. Qui-Gon şi Obi-Wan stăteau în picioare lângă ea, respingând focurile până când se adăpostiră trupele ei. Anakin se desprinse de restul şi se ascunse în spatele uneia dintre navele de luptă Naboo. Pe măsură ce trupele Reginei răspundeau cu foc, se auzi sunetul de droizi care explodau prin hangar.

— Duceţi-vă la navele voastre! strigă ea.

În spatele ei, piloţii Naboo alergară spre navele de luptă. Imediat ce se aşezau în cockpituri, navele levitau pe rând şi apoi decolau. Din colţul ochiului, Qui-Gon îl văzu pe Anakin ascunzându-se în cabina unei nave neutilizate. Bun. Droizii nu ar fi tras acolo. BUUUM! Qui-Gon tresări. Afară, o navă Naboo

izbucni în flăcări, lovită de un tanc al Federaţiei. Dar celelalte nave scăpaseră şi se ridicau spre cer. Trupele lui Panaka se năpustiră pe uşa hangarului. Apărarea droidă fusese răpusă. Ajunşi înăuntru, ajutară la transformarea în fier vechi a celor câţiva droizi rămaşi.

În liniştea fumurie şi metalică, Regina strigă:

— Cred că este Viceregele este în sala tronului!

Echipele se grăbiră să traverseze hangarul. Când se apropiară de ieşire, capul lui Anakin apăru din interiorul navei de luptă.

— Hei, aşteptaţi-mă! strigă el.

— Nu, Annie, rămâi acolo, porunci Qui-Gon. Rămâi chiar acolo unde eşti.

— Dar...

— Rămâi în cabina aceea!

Când echipa ajunse la uşă, se opri brusc, luând din nou poziţii defensive. Qui-Gon îşi apucă sabia, pregătindu-se pentru un alt asalt. Dar nu intra nicio armată droidă, nici vreun batalion de războinici. O singură persoană bloca uşa. Şi era mai mult decât suficient. Pe deşertul Tatooine, războinicul fusese o ceaţă prădătoare, dar acum Qui-Gon îl vedea clar. Faţa îi era hidoasă, tatuată într-un model zimţat, mortal, de roşu şi negru. Un inel de coarne îi înconjura capul şi ochii lui galbeni, nemiloşi, se uitau numai la Qui-Gon. Jediul nu simţi nicio teamă. Făcea parte din antrenament, din crez. Ca Jedi, Qui-Gon îşi pusese demult frica deoparte, în slujba datoriei sale. Dar ca om, ştia că niciun sentiment nu era vreodată uitat cu adevărat.

Lordul Sith ridică sabia de lumină.

Capitolul 7

Regina şi Căpitanul Panaka se uitară nesiguri la cei doi Jedi.

— Ne vom ocupa noi, murmură Qui-Gon.

Lordul Sith îşi pocni încheieturile, ţinându-şi arma în lateral. Două coloane de lumină ţâşniră în stânga şi în dreapta. O sabie cu lamă dublă. De două ori mai mortală.

Qui-Gon şi Obi-Wan îşi porniră armele.

Lordul Sith atacă. Qui-Gon blocă lovitura, care aproape îl dărâmă din picioare. Obi-Wan lovi puternic, dar reflexele Lordului Sith erau uimitoare. Blocă lovitura şi îl trimise pe Obi-Wan zburând.

Jedii săreau dintr-o parte în alta şi îl atacau din ambele părţi, dar Lordul Sith se deplasa ca şi cum ar fi sfidat legile fizicii, respingându-i şi atacându-i pe amândoi.

Curând, nu mai fu singur. Prin uşa hangarului se rostogoliră trei roţi metalice enorme care se desfăşurară pentru a deveni droizi distrugători. Atacară, tragând asupra trupelor Naboo. Qui-Gon nu îi luă în seamă. El nu-şi putea lua ochii de la Lordul Sith. O explozie bruscă zgudui hangarul. Cei trei droizi distrugători se destrămară, fiind atacaţi de… nava de luptă în care era Anakin! Băiatul preluase comenzile, iar nava pluti pe pistă, lovind droizii distrugători unul câte unul.

Lordul Sith lovi cu putere şi aproape că atinse capul lui Qui-Gon. Nu-şi mai putea permite să-şi facă griji pentru băiat.

În timp ce trupele Naboo scăpau prin uşa hangarului, cei doi Jedi îşi înteţiră asaltul asupra Lordului Sith. Dar el era ca o oglindă, luându-le energia şi reflectând-o înapoi sporită. Îi conduse pe Qui-Gon şi Obi-Wan prin hangar. Trecură printr-o uşă care se deschise, ducând la o pasarelă îngustă. Acum se aflau în inima generatorului de energie din Theed, o groapă cavernosă, străbătută de grinzi şi pasarele, în jurul generatorului principal al planetei. Sub ei, fundul dispărea într-un gol negru.

Lovitură joasă. Lovitură înaltă. Glisare laterală. Lordul Sith se învârtea ca şi cum pasarela nu reprezenta niciun pericol. Când se întoarse spre Obi-Wan, Qui-Gon lovi. Îşi aduse sabia

într-o coborâre puternică spre umărul Sithului. Războinicul se învârti. Cu un blocaj abil, devie lovitura, apoi continuă cu o lovitură în braţul lui Obi-Wan. Sabia Padawanului zbură peste marginea pasarelei. La fel şi Obi-Wan.

Căzu repede, desfăşurându-şi trupul cu graţie şi întinzând mâna. Degetele lui apucară marginea unei pasarele, câteva nivele mai jos. Se ţinu strâns, agăţat.

Qui-Gon scăpă o lovitură care îl trimise pe Lordul Sith în zbor. Căderea lui fu oprită de o pasarelă, la două niveluri mai jos. Qui-Gon sări după el. Dar Lordul Sith sări în picioare şi fugi.

Chiar sub ei, Obi-Wan urcă în siguranţă. Invocând Forţa, sări de pe nivelul unde era şi ateriză pe pasarelă în spatele lui Qui-Gon.

Lordul Sith alergă printr-o uşă mică şi intră într-un hol lung. Qui-Gon era aproape în spatele lui şi Obi-Wan îi urmărea. Cu un zumzet brusc, ascuţit, apărură câţiva pereţi verticali de energie, care blocară holul. Qui-Gon se opri scurt, la câţiva centimetri distanţă de a fi vaporizat. De cealaltă parte a peretelui energetic, Lordul Sith îl batjocori pe Qui-Gon cu expresiile sale faciale.

Nimic nu se putea întâmpla acum până când pereţii nu se despărţeau.

Din clipă în clipă, îşi spuse Qui-Gon.

Lordul Sith îl destabilizase. Trebuia să-şi recapete echilibrul. Qui-Gon se aşeză. Închizând ochii, medită şi aşteptă. Când zumzetul se opri şi peretele dispăru, atacă.

Lordul Sith se afla acum la capătul coridorului. Devenise o pasarelă din nou, suspendată deasupra unui puţ adânc de topire.

Acum nu mai exista nimic sub ei. Nimic în afară de întuneric.

Pereţii energetici apăruseră din nou. Obi-Wan fu prins în spatele ultimului, fiind separat de Qui-Gon de grosimea unei particule subatomice. Qui-Gon îl atacă pe Sith cu tot ce avea – o serie furioasă de lovituri de sabie care îl făcură pe războinicul îmbrăcat în negru să dea înapoi. Sithul răspunse cu lamele sale, dar niciuna nu atinse ţinta. Aşa că îl lovi pe Qui-Gon în maxilar. Când capul Maestrului Jedi se dădu pe spate, simţi o durere bruscă şi ascuţită. Începuse în abdomen şi se răspândise rapid prin picioare şi braţe.

Sithul încetase să se mai mişte. Încheietura îi era înfăşurată pe mânerul sabiei sale de lumină. Lama intrase adânc în corpul lui Qui-Gon.

Fără griji, Lordul Sith o scoase încet. Qui-Gon icni, căzând în genunchi într-un şoc tăcut. Auzi un ţipăt, dar nu era al lui. Prin ceaţa vederii sale în descreştere, văzu peretele de electroni dispărând şi pe Padawan atacând. Văzu încrucişarea lamelor şi tumultul de corpuri în mişcare.

Şi apoi, în cele din urmă, văzu o lovitură puternică, care trecu prin Lordul Sith. Şi mai văzu o formă neagră căzând în tăcere peste margine, în groapă.

Obi-Wan ucisese un Lord Întunecat. Qui-Gon zâmbi slab.

Avusese dreptate. Tânărul era într-adevăr pregătit.

— Maestre! Geamătul lui Obi-Wan nu se asemăna cu nimic din ce mai auzise vreodată Qui-Gon de la el. Îngenunche lângă Qui-Gon şi îl legănă. MAESTRE!

— Este prea târziu, tânărul meu Padawan, spuse Qui-Gon.

— NU!

— Obi-Wan, promite-mi... Cuvintele îl dureau. Îi ardeau interiorul. Promite-mi că-l vei pregăti pe băiat...

— Da, Maestre...

— El este Alesul. Qui-Gon se strădui să vorbească. Obi-Wan era acum singura speranţă. Singura în care băiatul avea încredere. El va aduce echilibrul Forţei. Pregăteşte-l cum se cuvine!

Ultimul lucru pe care Qui-Gon îl auzi, înaintea închiderii ochilor pentru totdeauna, fu sunetul Padawanului său care plângea.

Epilog

Navele de luptă nu reuşiseră. Apărarea Gungană fusese oprită de implacabilele hoarde de droizi. Dar băiatul întorsese sorţii luptei. Băiatul pătrunsese în interiorul cuirasatului Federaţiei şi îi aruncase în aer reactorul principal. Secţiune după secţiune, întreaga navă explodă într-o nova de resturi spaţiale.

Pierzând puterea, droizii deveniseră resturi. Regina şi Căpitanul Panaka, furişându-se în camera Viceregelui, reuşiseră să asigure o predare totală.

Iar Senatorul Palpatine fusese ales Cancelar Suprem. Totul se întâmplase atât de repede.

Şi nu s-ar fi întâmplat fără Anakin.

Alesul. Era adevărat? Poate.

Obi-Wan voia să creadă în judecata Maestrului său. Dar, chiar şi acum, chiar şi după toate faptele lui Anakin, Obi-Wan nu putea scăpa în totalitate de îndoielile cu privire la băiat. Cu toate acestea, îi făcuse o promisiune lui Qui-Gon. Şi o va respecta. Îl va antrena pe băiat să fie Jedi. Presupunând că el însuşi va deveni Cavaler. Asta încă rămăsese de stabilit. Obi-Wan înghiţi din greu şi intră în camera turn din palatul Theed. Acolo îl aştepta Yoda, păşind încet.

Îngenunchind, Obi-Wan îl privi pe bătrânul Maestru. Chipul lui Yoda nu era revelator. Continuă să păşească, ca şi cum l-ar fi ignorat pe tânăr. Apoi, în cele din urmă, vorbi:

— Să-ţi atribuie titlul de Cavaler Jedi, Consiliul a decis. Dar de acord ca tu să iei acest băiat ca Padawan, Consiliul nu este.

— Qui-Gon a crezut în el, protestă Obi-Wan. Eu mă încred în Qui-Gon.

Yoda clătină din cap.

— Alesul poate fi băiatul. Cu toate astea, pericol grav văd în antrenamentul lui.

— Maestre Yoda, mi-am dat cuvântul lui Qui-Gon. Îl voi antrena pe Anakin – fără aprobarea Consiliului, dacă trebuie.

— Sfidarea lui Qui-Gon în tine o simt – nevoie de asta, tu nu ai, spuse Yoda, uitându-se tăios la Obi-Wan. Făcu o pauză, cu o expresie înmuiată. De acord cu tine, Consiliul este. Ucenicul

tău, tânărul Skywalker va fi.

Obi-Wan radia. Nu era doar un Jedi. Avea şi o misiune.

Voia să-l ridice şi să-l învârtă în aer pe bătrânul războinic grizonat. Dar văzu faţa lui Qui-Gon cu ochii minţii – şi auzi cuvintele Maestrului său. *Rămâi în prezent*. Îşi înfrână emoţiile şi se plecă solemn.

Şi crezu că văzuse un indiciu de zâmbet pe faţa ridată a lui Yoda.

Focul funerar, conform tradiţiei, avu loc în acea noapte. Corpul lui Qui-Gon arse încet, de parcă spiritul ar fi persistat şi ar fi rămas, dând o ultimă luptă. Dar silueta din focul funerar nu mai era un om, era un memento.

Obi-Wan se uită fix la siluetă până când fu consumată – până ce conturul feţei eroice îi arse în inimă şi în minte, locurile unde sufletul lui Qui-Gon va trăi mereu. Şi îl va sfătui întotdeauna. În spatele lui Obi-Wan, o tobă bubuise constant şi apoi se estompă. Cineva eliberă porumbei, care zburară prin cenuşa care se ridica în aer şi dispărură pe vânt.

Lângă Obi-Wan stătea băiatul, cu ochii roşii şi înfricoşaţi.

— Este una cu Forţa acum, Anakin, spuse Obi-Wan. Trebuie să-l laşi să plece.

— Ce se va întâmpla cu mine? întrebă băiatul.

— Eu sunt noul tău Maestru, Anakin, îl linişti Obi-Wan. Vei studia cu mine şi vei deveni Cavaler Jedi, îţi promit.

De cealaltă parte a lui Obi-Wan, Mace Windu se întoarse spre Yoda.

— Nu există nicio îndoială, spuse consilierul Jedi, misteriosul războinic a fost un Sith.

Yoda aprobă din cap.

— Întotdeauna doi ei sunt. Nu mai mulţi, nu mai puţini. Maestru şi ucenic.

— Şi care crezi că a fost ucis? întrebă Mace Windu. Maestrul sau ucenicul?

Obi-Wan stătea aproape de noul său tânăr Padawan. Dacă era într-adevăr Cel Ales, antrenamentul său trebuia să fie rapid. Va fi nevoie de el pentru o nouă bătălie, una mult mai mare decât orice înfruntase până acum.

Şi ar fi bine să fie pregătit.

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

ÎNCEPUTURI...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii. Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă.

Trăgându-şi tăria comună de la Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generaţii după generaţii şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

SITH...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste fiinţele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuţi sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuţi începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulţi Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forţele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i

în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecinţă Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicaţi de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prinţesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învăţătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuţilor Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştinţe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăţie şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alţi Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toţi Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetăţii fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliaţi printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supravieţuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânţi şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerţului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambiţios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influenţă şi autoritate. Promiţând că va face curăţenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma de la partea întunecată a Forţei. El avea însă

ambiţii mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcţia de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturaţi, întemniţaţi ori striviţi de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruţare ţelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existenţa reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariţia unei noi ştiinţe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forţă, în timp ce legea marţială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziţia sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânaţi în mod sistematic şi executaţi sumar. Ei s-au văzut abandonaţi, trădaţi sau ucişi chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcţiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredinţată guvernatorilor regionali numiţi de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ţinut liderii îngroziţi ai fiecărei lumi sub ameninţarea anihilării. Steaua Morţii a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANŢA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetăţeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forţă Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliaţi în Senat. Acei senatori planetari au înţeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui

Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemţiune care ar fi concentrat valul rezistenţei într-o forţă care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinţia Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupţi a fost instalată. La o întâlnire în reşedinţa lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forţelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viaţă democraţiei Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simţit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în faţa lui Palpatine. Cetăţenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spaţial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenţionat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înţeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistenţă organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanţi ai rebelilor din Senat au pus la dispoziţia liderilor rebeli informaţii strict secrete, permiţându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistenţă împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puţine griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forţele lor dezorganizate. Ei aveau puţine arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face faţă forţelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unităţi de rezistenţă au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marţială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliţia secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informaţie dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianţei Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianţe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferinţă secretă ţinută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistenţă dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătăţirea comunicaţiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistenţă au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianţei care în scurtă vreme şi-a sporit puterea graţie nou-formatei unităţi.

Declaraţia Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferinţă, l-a sfidat în mod făţiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimţământul celor impozitaţi;

Ai ucis şi întemniţat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianţa Rebelă, în numele şi cu autoritatea fiinţelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intenţiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ţie şi forţelor tale prin orice

mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor fiinţelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate fiinţele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor ţeluri noi punem chezăşie proprietăţile, onoarea şi vieţile noastre"

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergenţele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorinţa comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieţilor lor. Piloţi spaţiali au străbătut distanţe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectaţi şi întemniţaţi de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.

